

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 28. januarja 2021 *

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Direktiva 2012/13/EU – Členi od 4 do 7 – Obvestilo o pravicah iz prilog I in II – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Pravica do obveščeniosti v kazenskem postopku – Obvestilo o pravicah ob prijettu – Pravica do obveščeniosti o obdolžitvah – Pravica dostopa do gradiva zadeve – Oseba, ki je na podlagi evropskega naloga za prijette prijeta v izvršitveni državi članici“

V zadevi C-649/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) z odločbo z dne 20. avgusta 2019, ki je na Sodišče prispela 3. septembra 2019, v kazenskem postopku zoper

IR,

ob udeležbi

Spetsializirana prokuratura,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, M. Ilešič, E. Juhász, C. Lycourgos (poročevalec) in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za češko vlado M. Smolek, J. Vlácil in T. Machovičová, agenti,
- za nemško vlado J. Möller, M. Hellmann in E. Lankenau, agenti,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér in R. Kissné Berta, agenta,
- za avstrijsko vlado J. Schmoll, agentka,
- za Evropsko komisijo sprva S. Grünheid, Y.G. Marinova in R. Troosters, nato S. Grünheid in Y.G. Marinova, agenti,

* Jezik postopka: bolgarščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 30. septembra 2020

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 6 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), člena 4, člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL 2012, L 142, str. 1) ter člena 1(3), člena 8 in obrazca iz Priloge k Okvirnemu sklepu Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584), ter na veljavnost zadnjenavedenega.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka zoper IR zaradi kaznivih dejanj, povezanih z nezakonito trgovino s cigaretami.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirni sklep 2002/584

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6 in 12 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
 - „(5) [...] Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. [...]
 - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.
- [...]
- (12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 [PEU] in jih izraža Listina [...], zlasti Poglavje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

Ta okvirni sklep ne preprečuje, da ne bi država članica uporabljala svojih ustavnih pravil v zvezi z rednim sodnim postopkom, svobodo združevanja, svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih.“

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [PEU].“

5 Člen 8 navedenega okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke podane v skladu z obrazcem v prilogi:

- (a) identiteta in državljanstvo zahtevane osebe;
- (b) naziv, naslov, številka telefona in faksa in elektronski naslov odreditvenega pravosodnega organa;
- (c) dokazilo o izvršljivi sodbi, nalogu za prijetje ali katerikoli drugi izvršljivi sodni odločbi z enakim učinkom, ki sodi v okvir členov 1 in 2;
- (d) zakonska označba kaznivega dejanja, zlasti glede na člen 2;
- (e) opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe;
- (f) odmerjena kazen v primeru končne sodbe ali predpisane možne kazni, ki jih za to kaznivo dejanje predvideva zakonodaja odreditvene države članice;
- (g) če je mogoče še druge posledice kaznivega dejanja.

2. Evropski nalog za prijetje mora biti preveden v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice. Vsaka država članica lahko, po sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje, navede v izjavi, ki bo shranjena pri Generalnem sekretariatu Sveta, da sprejme prevod v enega ali več uradnih jezikov institucij Evropskih skupnosti.“

6 V Prilogi k Okvirnemu sklepu 2002/584 je obrazec, v katerem so podrobno navedeni podatki, ki jih je treba podati v evropskem nalogu za prijetje.

Direktiva 2012/13

7 V uvodnih izjavah 3, 11, 14, 21, 27, 28 in 39 Direktive 2012/13 je navedeno:

„(3) Izvajanje načela vzajemnega priznavanja odločb v kazenskih zadevah temelji na predpostavki, da države članice zaupajo v kazenskopravne sisteme drugih držav članic. Obseg izvajanja vzajemnega priznavanja je v veliki meri odvisen od številnih parametrov, ki vključujejo mehanizme za varovanje pravic osumljenih ali obdolženih oseb in skupne minimalne standarde, potrebne za lažje izvajanje načela vzajemnega priznavanja.

[...]

(11) Svet je dne 30. novembra 2009 sprejel Resolucijo o načrtu za krepitev procesnih pravic osumljenih ali obtoženih oseb v kazenskem postopku [(UL 2009, C 295, str. 1)] (v nadaljnjem besedilu: načrt). [...]

[...]

(14) Ta direktiva se nanaša na ukrep B iz načrta. Z namenom krepitev vzajemnega zaupanja med državami članicami določa skupne minimalne standarde na področju obveščanja o pravicah in obdolžitvah, ki se zagotovijo osebam, osumljenim ali obdolženim kaznivega dejanja. Ta direktiva temelji na pravicah, določenih v Listini, zlasti členih 6, 47 in 48 Listine, ter nadgrajuje člena 5 in 6 [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP)], kakor ju razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice. V tej direktivi je za izraz ‚obtožba‘ iz člena 6(1) EKČP uporabljen izraz ‚obdolžitev‘.

[...]

(21) Navedbe ‚osumljena ali obdolžena oseba, ki je prijeta ali pridržana‘ v tej direktivi bi bilo treba razumeti kot položaj, v katerem je osumljeni ali obdolženi osebi med kazenskim postopkom odvzeta prostost v smislu člena 5(1)(c) EKČP in kakor to razlaga sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice.

[...]

(27) Osebam, obdolženim kaznivega dejanja, bi bilo treba o tem, česar so obdolžene, dati vse informacije, ki jih potrebujejo za pripravo svoje obrambe in da bi se zaščitila poštenost postopka.

(28) Osumljene ali obdolžene osebe bi bilo treba o tem, da so osumljene ali obdolžene kaznivega dejanja obvestiti nemudoma in vsaj še pred prvim uradnim zaslišanjem na policiji ali drugim pristojnim organom, ne da bi to vplivalo na potek preiskave. Podati bi bilo treba dovolj podroben opis dejstev, vključno s časom in krajem, če sta znana, ter z možno pravno opredelitvijo domnevnega kaznivega dejanja, katerega so te osebe osumljene ali obdolžene, ob upoštevanju dela kazenskega postopka, v katerem je bil opis podan, da bi se zaščitila poštenost postopka in omogočilo učinkovito uveljavljanje pravice do obrambe.

[...]

(39) Pravica do pisne obveščeniosti o pravicah ob prijemu, ki jih zagotavlja ta direktiva, bi se s potrebnimi prilagoditvami morala uporabljati tudi za osebe, prijete zaradi izvrševanja evropskega naloga za prijetje v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584 [...]. V pomoč državam članicam pri oblikovanju obvestila o pravicah teh oseb je v Prilogi II prikazan vzorec. Ta vzorec je okvirni in se lahko v okviru poročila Komisije o izvajanju te direktive in ob začetku veljavnosti vseh ukrepov načrta spremeni.“

8 Člen 1 te direktive določa:

„Ta direktiva določa pravila glede pravice do obveščeniosti osumljenih ali obdolženih oseb o njihovih pravicah v okviru kazenskega postopka in obdolžitvah zoper njih. Prav tako določa pravila glede pravice do obveščeniosti oseb, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, o njihovih pravicah.“

9 Člen 3 navedene direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da so osumljene ali obdolžene osebe zaradi učinkovitega uveljavljanja procesnih pravic v skladu z nacionalnim pravom nemudoma obveščene vsaj o naslednjem:

- (a) pravici dostopa do odvetnika;
- (b) upravičenju do brezplačnega pravnega nasveta in pogojev za njegovo pridobitev;
- (c) pravici do obveščeniosti o obdolžitvah v skladu s členom 6;
- (d) pravici do tolmačenja in prevajanja;
- (e) pravici do molka.

2. Države članice zagotovijo, da so navedene osebe o pravicah iz odstavka 1 obveščene ustno ali pisno, v preprostem in razumljivem jeziku, ob upoštevanju posebnih potreb ranljivih osumljenih ali ranljivih obdolženih oseb.“

10 Člen 4 te direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da prijete ali pridržane osumljene ali obdolžene osebe nemudoma prejmejo pisno obvestilo o pravicah. Prav tako se jim omogoči, da obvestilo o pravicah preberejo in ga med odvzemom prostosti obdržijo.

2. Razen informacij iz člena 3, se v obvestilu o pravicah iz odstavka 1 tega člena navedejo tudi informacije o naslednjih pravicah v skladu z nacionalnim pravom:

- (a) pravici dostopa do gradiva zadeve;
- (b) pravici do obvestila konzularnim organom in tretjim osebam;
- (c) pravici dostopa do nujne zdravniške pomoči, in
- (d) največje možno število ur ali dni odvzema prostosti osumljenim ali obdolženim osebam pred privedbo pred pravosodni organ.

3. V obvestilu o pravicah so navedene tudi osnovne informacije o vseh možnostih v skladu z nacionalnim pravom za izpodbijanje zakonitosti prijetja, pritožbo zoper pridržanje ter prošnjo za začasni izpust.

4. Obvestilo o pravicah je sestavljeno v preprostem in razumljivem jeziku. Okvirni vzorec obvestila o pravicah je prikazan v Prilogi I.

5. Države članice zagotovijo, da osumljene ali obdolžene osebe prejmejo pisno obvestilo o pravicah v jeziku, ki ga razumejo. Kadar obvestila o pravicah ni možno sestaviti v ustreznem jeziku, se osumljene ali obdolžene osebe o pravicah obvesti ustno, v jeziku, ki ga razumejo. Nato se navedenim osebam brez nepotrebne odlašanja izroči obvestilo o pravicah v jeziku, ki ga razumejo.“

11 Člen 5 Direktive 2012/13 določa:

„1. Države članice zagotovijo, da osebe, ki so prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, nemudoma prejmejo ustrezno obvestilo z informacijami o pravicah, ki jih imajo v skladu z zakonom, s katerim se v državi članici izvršitve izvaja Okvirni sklep 2002/584[...].

2. Obvestilo o pravicah se sestavi v enostavnem in razumljivem jeziku. Okvirni vzorec obvestila o pravicah je prikazan v Prilogi II.“

12 Člen 6 te direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da so osumljene ali obdolžene osebe obveščene o kaznivem dejanju, katerega so osumljene ali obdolžene. Te informacije se podajo nemudoma in tako podrobno, kolikor je to potrebno za zaščito poštenosti postopka in učinkovito uveljavljanje pravice do obrambe.

2. Države članice zagotovijo, da so prijete ali pridržane osebe obveščene o razlogih za prijete ali pridržanje, vključno z navedbo kaznivega dejanja, katerega so osumljene ali obdolžene.

3. Države članice zagotovijo, da se, najpozneje ob vložitvi obtožnice v preizkus sodišču, podajo podrobne informacije o obdolitvah, vključno z vrsto in pravno opredelitvijo kaznivega dejanja ter naravo udeležbe obdolžene osebe.

4. Države članice zagotovijo, da so osumljene ali obdolžene osebe, če je to potrebno za zaščito poštenosti postopka, nemudoma obveščene o vseh spremembah informacij, podanih v skladu s tem členom.“

13 Člen 7 navedene direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da so prijetim ali pridržanim osebam ali njihovim odvetnikom v vsakem delu kazenskega postopka dostopne vse listine o zadevi, ki jih imajo pristojni organi in so bistvene za učinkovito izpodbijanje, v skladu z nacionalnim pravom, zakonitosti prijete ali pridržanja.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi osumljenim ali obdolženim osebam ali njihovim odvetnikom odobrijo dostop vsaj do vsega dokaznega gradiva, s katerim razpolagajo, ne glede na to, ali je to gradivo v prid ali v breme osumljenim ali obdolženim osebam, da bi se zaščitila poštenost postopka in pripravila njihova obramba.

3. Brez poseganja v odstavku 1 se dostop do dokaznega gradiva iz odstavka 2 odobri pravočasno, da se omogoči učinkovito uveljavljanje pravice do obrambe in vsaj ob predložitvi obtožnice sodišču v preizkus. Kadar pristojni organi pridobijo dodatno dokazno gradivo, omogočijo dostop do tega gradiva v času, ki zadostuje za njegovo preučitev.

4. Z odstopanjem od odstavkov 2 in 3 se lahko dostop do določenega gradiva zavrne, pod pogojem, da to ne vpliva na pravico do poštenega sojenja in kadar bi s tem lahko bilo resno ogroženo življenje ali temeljne pravice druge osebe, ali če je to nujno potrebno za zaščito bistvenega javnega interesa, kot na primer, ko bi dostop lahko vplival na potek preiskave ali resno škodoval notranji varnosti države članice, v kateri je uveden kazenski postopek. Države članice zagotovijo, da ob upoštevanju postopkov nacionalnega prava o zavrnitvi dostopa do določenega gradiva v skladu s tem odstavkom odloči pravosodni organ, ob upoštevanju postopkov nacionalnega prava ali zagotovijo vsaj, da za takšno odločitev pravosodnega organa obstaja možnost sodnega nadzora.

5. Dostop iz tega člena se zagotovi brezplačno.“

14 V Prilogi I k Direktivi 2012/13 je okvirni vzorec obvestil o pravicah. V tej prilogi je navedeno, da „[je] [n]amen tega vzorca [...] pomagati nacionalnim organom pri pripravi obvestila o pravicah na nacionalni ravni. Države članice niso zavezane uporabiti tega vzorca. Pri pripravi obvestila o pravicah lahko države članice ta vzorec spremenijo zaradi uskladitve z nacionalnimi predpisi in dodajo druge koristne informacije. Države članice morajo obvestilo o pravicah vročiti ob prijete ali pridržanju osebe. Kljub temu lahko države članice osumljenim ali obdolženim osebam med kazenskim postopkom zagotavljajo pisne informacije.“

- 15 Navedeni vzorec vsebuje osem rubrik z informacijami.
- 16 V Prilogi II k Direktivi 2012/13 je okvirni vzorec obvestila o pravicah oseb, prijetih na podlagi evropskega naloga za prijetje. V tej prilogi je navedeno, da „[je] [n]amen tega vzorca [...] pomagati nacionalnim organom pri pripravi obvestila o pravicah na nacionalni ravni. Države članice niso zavezane uporabiti tega vzorca. Pri pripravi obvestila o pravicah lahko države članice ta vzorec spremenijo zaradi uskladitve z nacionalnimi predpisi in dodajo druge koristne informacije.“
- 17 Navedeni vzorec vsebuje pet rubrik z informacijami.

Bolgarsko pravo

- 18 Z Zakon za ekstraditsiata i evropeyskata zapoved za arest (zakon o izročitvi in evropskem nalogu za prijetje) (DV št. 46 iz leta 2005) se izvaja Okvirni sklep 2002/584. Člen 37 tega zakona in obrazec, priložen temu zakonu, ustrezata členu 8 navedenega okvirnega sklepa in obrazcu iz Priloge k temu okvirnemu sklepu.
- 19 Člen 65(3), drugi stavek, in člen 269(3), točka 4(b), Nakazatelno-protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku; v nadaljevanju: NPK) ne nasprotujeta uporabi pravnih sredstev, kadar je oseba prijeta v izvršitveni državi članici.
- 20 Člen 55 NPK in členi od 72 do 74 Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (zakon o ministrstvu za notranje zadeve; v nadaljevanju: ZMVR) določajo, da je oseba, ki so jo bolgarski organi v Bolgariji prijeli na podlagi nacionalnega naloga za prijetje, obveščena o pravicah, ki jih ima kot prijeta oseba, in tudi o pravicah, ki jih ima kot obdolžena oseba. V skladu s členom 72(4) ZMVR ter členoma 65 in 270 NPK je prijeta oseba obveščena o pravici do vložitve pravnega sredstva zoper nalog za prijetje in seznanitve z vsemi dokumenti o zadevi v okviru tega pravnega sredstva. Imeti mora možnost neposrednega stika s svojim odvetnikom, tudi če ji je postavljen po uradni dolžnosti. Poleg tega sodišče prijete osebi po uradni dolžnosti pošlje kopijo obtožnega akta, v katerem so podrobno opisane dejanja, ki so predmet obtožbe, in sklep o določitvi datuma obravnave, v katerem so podrobno opisane pravice, ki jih ima v sodnem postopku. Prijeta oseba, ki je bila obveščena o svojih pravicah ter dejanskih in pravnih okoliščinah v zvezi z njenim prijetjem, lahko zoper to prijetje takoj vloži pravno sredstvo pri sodišču.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 21 Spetsializirana prokuratura (specializirano državno tožilstvo, Bolgarija) je začelo kazenski pregon zoper osebo IR, obdolženo sodelovanja v kriminalni združbi, organizirani za storitev davčnih kaznivih dejanj. Oseba IR je bila v predkazenskem postopku, ki je bil uveden zoper njo in v katerem sta jo zastopala odvetnika, ki ju je izbrala, obveščena le o nekaterih pravicah, ki jih ima kot obdolžena oseba.
- 22 Ko se je 24. februarja 2017 začela sodna faza kazenskega postopka zoper osebo IR, je ta zapustila svoje prebivališče in ni bilo več mogoče ugotoviti, kje je. Odvetnika, ki sta jo zastopala v predkazenskem postopku, sta izjavila, da je ne zastopata več. Zato ji je bil po uradni dolžnosti postavljen nov odvetnik.
- 23 Predložitveno sodišče je s sklepom z dne 10. aprila 2017, ki je bil 19. aprila 2017 potrjen v pritožbenem postopku, za IR izdalo odredbo o priporu, ki pomeni nacionalni nalog za prijetje. Oseba IR ni sodelovala v postopku, branil pa jo je odvetnik, ki ji je bil postavljen po uradni dolžnosti.
- 24 Zoper osebo IR, ki še vedno ni bila najdena, je bil 25. maja 2017 izdan evropski nalog za prijetje. Odvetnika, ki jo je zastopal po uradni dolžnosti, je zamenjal nov odvetnik, prav tako postavljen po uradni dolžnosti.

- 25 Ker predložitveno sodišče ni prepričano, da je evropski nalog za prijetje, ki ga je izdalo glede osebe IR, v skladu s pravom Unije, ker ta oseba ni bila seznanjena z nekaterimi pravicami, ki jih je lahko uveljavljala na podlagi bolgarskega prava, je odločilo, da ta nalog za prijetje razveljavi.
- 26 Poudarja, da želi, ker se je odločilo izdati nov evropski nalog za prijetje IR, dobiti pojasnila o informacijah, ki jih je treba priložiti navedenemu nalogu, da bi se zagotovilo spoštovanje pravic, podeljenih z Direktivo 2012/13.
- 27 Na prvem mestu predložitveno sodišče meni, da iz določb te direktive ni jasno razvidno, ali se člen 4, člen 6(2) in člen 7(1) te direktive uporabljajo za osebo, ki je bila na podlagi evropskega naloga za prijetje prijeta na ozemlju druge države članice.
- 28 Vedeti naj bi bilo treba, ali bi osebe, prijete na podlagi evropskega naloga za prijetje, lahko uveljavljale ne le pravice, ki so izrecno navedene v členu 5 Direktive 2012/13 in Prilogi II k tej direktivi, ampak tudi pravice iz člena 4 in Priloge I k tej direktivi. To vprašanje naj bi se postavljalo tudi za pravice iz člena 6(2) in člena 7(1) navedene direktive, ker naj ne bi bilo gotovo, da bi se oseba, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, lahko sklicevala nanj v državi članici, ki je izvršila tak nalog.
- 29 Na drugem mestu, če bi bilo treba ugotoviti, da bi morala oseba, ki je v izvršitveni državi članici prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, imeti vse pravice, ki bi jih imela, če bi bila prijeta na ozemlju odreditvene države članice, predložitveno sodišče sprašuje, ali je treba člen 8 Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da bi bilo vsebino evropskega naloga za prijetje mogoče spremeniti tako, da bi bila v skladu s členom 4(3) Direktive 2012/13 v njem navedena morebitna pravna sredstva zoper naloge o prijetju, ki jih je izdalo to sodišče.
- 30 Na tretjem mestu, če bi bilo treba šteti, da informacij, navedenih v obrazcu iz Okvirnega sklepa 2002/584, ni mogoče dopolniti, predložitveno sodišče sprašuje, ali obstajajo druga sredstva, s katerimi se zagotovi dejansko in učinkovito izvrševanje pravic, ki jih ima oseba IR na podlagi Direktive 2012/13, takoj po njenem prijetju v drugi državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje. Eno od teh sredstev bi lahko pomenilo, da je ta oseba obveščena o pravicah, ki jih ima na podlagi člena 4(3) te direktive, o razlogih za njeno prijetje v skladu s členom 6(2) navedene direktive in o pravici dostopa do dokumentov na podlagi člena 7(1) iste direktive. To bi lahko pomenilo, da mora predložitveno sodišče, ki je izdalo evropski nalog za prijetje, navedeni osebi, potem ko izve za njeno prijetje, poslati obvestilo o pravicah v primeru prijetja, kopijo nacionalnega naloga za prijetje in s tem povezane dokaze ter podatke njenega zastopnika, in če oseba to zahteva, kopijo drugih dokumentov o zadevi, ki se nanašajo nanjo.
- 31 Na četrtem mestu, če bi se štelo, da ima sodišče, ki je izdalo evropski nalog za prijetje, možnost bodisi dopolniti besedilo navedenega naloga tako, da doda informacije o pravicah prijete osebe, bodisi da prijeto osebo obvesti o njenih pravicah po njenem prijetju – ne da bi imelo obveznost tako ravnati – predložitveno sodišče meni, da se postavlja vprašanje veljavnosti Okvirnega sklepa 2002/584, ki naj ne bi zagotavljal dejanskega izvrševanja pravic, ki bi jih morala prijeta oseba imeti na podlagi Direktive 2012/13 ter členov 6 in 47 Listine.
- 32 V teh okoliščinah je Spetsializiran nakazaten sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali pravice obdolžene osebe na podlagi člena 4 (zlasti pravica na podlagi člena 4(3)), člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13[...] veljajo za obdolženo osebo, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali je treba člen 8 Okvirnega sklepa 2002/584[...] razlagati tako, da dopušča spremembo vsebine evropskega naloga za prijetje glede na obrazec iz Priloge, zlasti vključitev novega besedila o pravicah zahtevane osebe do izpodbijanja nacionalnega in evropskega naloga za prijetje pred pravosodnimi organi odreditvene države članice v ta obrazec?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen: ali je, če se evropski nalog za prijetje izda ob natančnem upoštevanju obrazca iz Priloge (to je brez obvestitve zahtevane osebe o njenih pravicah pred odreditvenim pravosodnim organom) in odreditveni pravosodni organ to osebo nemudoma po tem, ko izve za njeno prijetje, obvesti o teh pravicah in ji pošlje ustrezne listine, to v skladu z uvodno izjavo 12 in členom 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584..., členi 4, 6(2) in 7(1) Direktive 2012/13[...] ter členoma 6 in 47 Listine?
4. Ali je Okvirni sklep 2002/584[...] veljaven, če ni drugega pravnega sredstva za zagotovitev pravic na podlagi člena 4, zlasti pravice na podlagi člena 4(3), na podlagi člena 6(2) in na podlagi člena 7(1) Direktive 2012/13[...] osebi, prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 33 Nemška vlada izraža pomisleke glede dopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe, ker naj ne bi bilo spora, ki bi potekal pred predložitvenim sodiščem, saj je bil evropski nalog za prijetje, izdan zoper IR, razveljavljen. Postavljena vprašanja naj bi bila tako hipotetična in naj bi bila poleg tega smiselna le za sprejetje novega evropskega naloga za prijetje, če oseba IR ne bi bila več na bolgarskem ozemlju.
- 34 Glede tega je treba spomniti, da lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča nacionalna sodišča pred Sodiščem sprožijo postopek, le če pred njimi poteka odločanje o sporu in če odločajo v postopku, ki bo pripeljal do izdaje sodne odločbe (sodbi z dne 31. maja 2005, Syfait in drugi, C-53/03, EU:C:2005:333, točka 29, in z dne 16. septembra 2020, Anesco in drugi, C-462/19, EU:C:2020:715, točka 36).
- 35 V okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, je le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, ki jo bo sprejelo, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po sprejetju predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče, kadar se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, načeloma dolžno odločati (sodba z dne 17. oktobra 2019, Elektrorazpredelenie Yug, C-31/18, EU:C:2019:868, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 36 Za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, zato velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, le takrat, kadar je očitno, da zahtevana razlaga ali presoja veljavnosti pravila Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kadar gre za hipotetičen problem oziroma kadar Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na postavljena vprašanja podalo koristne odgovore (sodba z dne 16. oktobra 2019, Winterhoff in Eisenbeis, C-4/18 in C-5/18, EU:C:2019:860, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 37 V obravnavanem primeru ni dvoma, da gre za dejanski spor in sodni postopek, ker je specializirano državno tožilstvo zoper osebo IR, ki je obdolžena sodelovanja v kriminalni združbi, organizirani za storitev davčnih kaznivih dejanj, in ki ji je bil odvetnik postavljen po uradni dolžnosti, začelo kazenski pregon, ki še poteka.

- 38 Ugotoviti je treba, da predložitveno sodišče navaja, da se je na Sodišče obrnilo za to, da bi glede na odgovore na postavljena vprašanja, zoper IR sprejelo nov evropski nalog za prijetje. Pri tem ni mogoče ugotoviti, niti da postavljena vprašanja nimajo nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom postopka, ki poteka pred predložitvenim sodiščem, niti da je problem hipotetičen.
- 39 Poleg tega je posledica izdaje evropskega naloga za prijetje mogoče prijetje zahtevane osebe in torej posega v individualno svobodo te osebe. Sodišče pa je glede postopka v zvezi s takim nalogom razsodilo, da je jamstvo temeljnih pravic v prvi vrsti odgovornost odreditvene države članice. Za zagotovitev jamstva teh pravic – kar lahko privede pravosodni organ do tega, da sprejme odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje – je pomembno, da ima tak organ možnost zadevo v predhodno odločanje predložiti Sodišču (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, AY (Nalog za prijetje – Priča), C-268/17, EU:C:2018:602, točki 28 in 29).
- 40 Predlog za sprejetje predhodne odločbe je zato dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 41 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4, zlasti odstavek 3 tega člena, člen 6(2) in člen 7(1) Direktive 2012/13 razlagati tako, da se pravice, določene v teh členih, uporabljajo za osebe, prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje.
- 42 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je (glej med drugim sodbi z dne 4. maja 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, točka 44, in z dne 6. oktobra 2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, točka 61).
- 43 Glede tega člen 4(1) Direktive 2012/13 v zvezi z besedilom zadevnih določb določa, da morajo države članice zagotoviti, da osumljene ali obdolžene osebe, ki so prijete ali pridržane, hitro prejmejo pisno obvestilo o pravicah. Člen 4(3) te direktive podrobno določa, da so v tem obvestilu o pravicah navedene osnovne informacije o vseh možnostih v skladu z nacionalnim pravom za izpodbijanje zakonitosti prijetja, pritožbo zoper pridržanje ter prošnjo za začasni izpust.
- 44 Člen 6(2) navedene direktive se nanaša tudi na osumljene in obdolžene osebe, ki so prijete ali pridržane. Ta določba določa, da morajo države članice zagotoviti, da so te osebe obveščene o razlogih za prijetje ali pridržanje, vključno z navedbo kaznivega dejanja, katerega so osumljene ali obdolžene.
- 45 Člen 7(1) Direktive 2012/13, ki določa, da države članice zagotovijo, da so prijetim ali pridržanim osebam ali njihovim odvetnikom v vsakem delu kazenskega postopka dostopne vse listine o zadevi, ki jih imajo pristojni organi in so bistvene za učinkovito izpodbijanje, v skladu z nacionalnim pravom, zakonitosti prijetja ali pridržanja, se nanaša tudi na navedene osumljene in obdolžene osebe, kot izhaja iz tega odstavka v povezavi z odstavkom 2 tega člena.
- 46 Ugotoviti je treba, da analiza besedila zadevnih določb sama po sebi ne omogoča ugotovitve, ali so osebe, ki so bile prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, med osumljenci in obdolženci, ki so prijeti ali pridržani v smislu Direktive 2012/13 in za katere se uporabljajo pravice iz teh določb.
- 47 V teh okoliščinah je treba navedene določbe razlagati ob upoštevanju njihovega sobesedila in cilja Direktive 2012/13.

- 48 Glede sobesedila teh določb je treba ugotoviti, da se člen 5 Direktive 2012/13 izrecno nanaša na pravice oseb, ki so bile prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje. V skladu z odstavkom 1 tega člena države članice zagotovijo, da te osebe nemudoma prejmejo ustrezno obvestilo z informacijami o pravicah, ki jih imajo v skladu z zakonom, s katerim se v državi članici izvršitve izvaja Okvirni sklep 2002/584. V skladu z odstavkom 2 navedenega člena je okvirni obrazec obvestila naveden v Prilogi II k navedeni direktivi.
- 49 Ta člen je treba razlagati ob upoštevanju uvodne izjave 39 Direktive 2012/13, v kateri je navedeno, da bi se morala pravica do pisne obveščeniosti o pravicah ob prijetju, kot je določena v tej direktivi, uporabljati le *mutatis mutandis* za osebe, ki so bile prijete na podlagi evropskega naloga za prijetje, pri čemer se ta uvodna izjava za to sklicuje le na okvirni vzorec iz Priloge II k tej direktivi, da bi bilo to v pomoč državam članicam pri oblikovanju obvestila o pravicah za te osebe.
- 50 Poudariti je treba, da se ta okvirni vzorec razlikuje od tistega iz Priloge I k navedeni direktivi, ki je naveden v členu 4 te direktive in ki se nanaša na obvestilo o pravicah, ki se vroči osumljenim in obdolženim osebam, ki so prijete ali pridržane.
- 51 Čeprav lahko namreč države članice, kot izrecno izhaja iz uvodnega dela priloge I in II k Direktivi 2012/13, spremenijo ta dva okvirna vzorca, da bi ju prilagodile svojim nacionalnim pravilom, in dodajo druge koristne informacije, navedena vzorca vsebujeta samo eno enako rubriko, in sicer rubriko v zvezi s pomočjo odvetnika. Druge rubrike teh vzorcev so, kot izhaja iz njihovega naslova ali vsebine, lastne pravicam osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku, kar se tiče Priloge I k Direktivi 2012/13, ali osebe, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, kar se tiče Priloge II k tej direktivi.
- 52 Ugotoviti je treba – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 44 sklepnih predlogov – da nobena določba Direktive 2012/13 ne določa, da bi morala oseba, prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, prejeti pisno obvestilo, v katerem bi bile združene informacije, prikazane v obeh okvirnih vzorcih iz priloge I in II k tej direktivi.
- 53 Ker se določbe, za katerih razlago prosi predložitveno sodišče, nanašajo na osumljene ali obdolžene osebe, ki so prijete ali pridržane, je na podlagi člena 5 Direktive 2012/13 v povezavi z njeno uvodno izjavo 39 mogoče sklepati, da se ne nanašajo na osebe, ki so bile prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje.
- 54 Ta ugotovitev je potrjena z uvodno izjavo 21 te direktive, v skladu s katero bi bilo treba sklicevanje na „osumljeno ali obdolženo osebo, ki je prijeta ali pridržana“, v tej direktivi razumeti kot položaj, v katerem je osumljeni ali obdolženi osebi med kazenskim postopkom odvzeta prostost v smislu člena 5(1)(c) EKČP in kakor to razlaga sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice.
- 55 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 47 sklepnih predlogov, se zadnjenavedena določba nanaša na položaj, v katerem je prišlo do zakonitega odvzema prostosti osebi, ki je potreben zato, da bi bila oseba privedena pred pristojno sodno oblast ob utemeljenem sumu, da je storila kaznivo dejanje, ali kadar je to utemeljeno nujno zato, da bi se preprečila storitev kaznivega dejanja ali beg po storjenem kaznivem dejanju. Ta položaj se razlikuje od položaja iz člena 5(1)(f) EKČP, in sicer od zakonitega odvzema prostosti osebi z namenom, da se bi ji preprečil nedovoljen vstop v državo, ali pripora osebe, proti kateri teče postopek za izgon ali za izročitev. Zadnjenavedeni primer ustreza mehanizmu evropskega naloga za prijetje, uvedenem z Okvirnim sklepom 2002/584.
- 56 Razlago člena 4, člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13 ob upoštevanju sobesedila teh določb, v skladu s katero se te določbe ne uporabljajo za osebe, ki so bile prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, potrjujejo tudi cilji te direktive.

- 57 Glede tega je treba poudariti, da člen 1 Direktive 2012/13, ki določa njeno vsebino, razlikuje pravice osumljenih in obdolženih oseb od pravic oseb, zoper katere je bil izdan evropski nalog za prijetje. Tako ta člen določa, da ta direktiva določa pravila glede pravice do obveščeniosti osumljenih ali obdolženih oseb o njihovih pravicah v okviru kazenskega postopka in obdolžitvah zoper njih. V njem je določeno, da prav tako določa pravila glede pravice do obveščeniosti oseb, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, o njihovih pravicah.
- 58 Iz tega člena v povezavi z uvodnimi izjavami 14, 27 in 39 Direktive 2012/13 je razvidno, da je njen cilj določiti minimalne standarde na področju obveščanja oseb, osumljenih ali obdolženih kaznivih dejanj, da se jim omogoči priprava obrambe in da bi se zaščitila poštenost postopka, vendar je njen namen tudi ohranitev posebnosti postopka v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.
- 59 Namen Okvirnega sklepa 2002/584 o evropskem nalogu za prijetje pa je to, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja – neposredno med pravosodnimi organi – poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Evropsko unijo, da ta postane prostor svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 24. septembra 2020, Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Pravilo specialnosti), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 60 Direktiva 2012/13 s tem, da v členu 5 določa, da osebe, ki so prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, nemudoma prejmejo ustrezno obvestilo z informacijami o pravicah, ki jih imajo v skladu z zakonom, s katerim se v državi članici izvršitve izvaja Okvirni sklep 2002/584, učinkovito prispeva k temu cilju poenostavitve in pospešitve postopka.
- 61 Poleg tega – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 44 sklepnih predlogov – ko je oseba, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, ki je bil izdan zaradi kazenskega pregona, predana organom države članice, ki je izdala ta nalog, pridobi status „obdolžene osebe“ v smislu Direktive 2012/13 in ima vse pravice, povezane s tem statusom, zlasti tiste iz členov 4, 6 in 7 te direktive. Tako lahko pripravi svojo obrambo in se zaščiti poštenost postopka v skladu s cilji navedene direktive.
- 62 Glede na vse zgornje preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4, zlasti odstavek 3 tega člena, člen 6(2) in člen 7(1) Direktive 2012/13 razlagati tako, da se pravice iz teh členov ne uporabljajo za osebe, prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje.

Drugo vprašanje

- 63 Ker je bilo drugo vprašanje postavljeno le, če bi bilo treba člen 4, člen 6(2) in člen 7(1) Direktive 2012/13 razlagati tako, da se pravice iz teh členov uporabljajo za osebe, prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje nanj ni treba odgovoriti.

Tretje in četrto vprašanje

- 64 Predložitveno sodišče s tretjim in četrtem vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, Sodišče v bistvu prosi, naj odloči o veljavnosti Okvirnega sklepa 2002/584 glede na Direktivo 2012/13 ter člena 6 in 47 Listine v delu, v katerem ta okvirni sklep določa, da so informacije, sporočene osebam, ki so bile prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, omejene na informacije iz člena 8(1) tega okvirnega sklepa, ki so navedene v obrazcu, priloženem k temu sklepu, in v vzorcu iz Priloge II k tej direktivi.

- 65 Najprej je treba opozoriti, da materialne zakonitosti akta Unije ni mogoče preučiti glede na neki drug akt Unije, ki je na isti zakonodajni ravni, razen če ni bil prvonavedeni akt sprejet na podlagi zadnjenavedenega ali če ni v enem od teh aktov izrecno določeno, da eden od njiju prevlada (sodba z dne 8. decembra 2020, Madžarska/Parlament in Svet, C-620/18, EU:C:2020:1001, točka 119).
- 66 V obravnavanem primeru sta Okvirni sklep 2002/584 in Direktiva 2012/13 oba akta sekundarne zakonodaje in Okvirni sklep 2002/584 ni bil sprejet na podlagi Direktive 2012/13, ki je sicer poznejša. Poleg tega ni izrecno določeno, da bi eden od teh aktov prevladal nad drugim. Zato ni treba preučiti veljavnosti Okvirnega sklepa 2002/584 glede na določbe Direktive 2012/13.
- 67 Nasprotno pa je treba preučiti veljavnost tega okvirnega sklepa glede na člena 6 in 47 Listine.
- 68 Predložitveno sodišče se zlasti sprašuje, ali – kadar se pravice iz člena 4, člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13 ne uporabljajo za osebe, ki so bile prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje – za navedene osebe postane nemogoče ali čezmerno težko izpodbijati nacionalne in evropske naloge za prijetje, izdane zoper njih.
- 69 Natančneje, iz točke 70 sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), naj bi izhajalo, da mora v odreditveni državi članici obstajati možnost sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji evropskega naloga za prijetje, ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva. Da pa bi zadevna oseba lahko dejansko izvrševala pravice, ki so ji podeljene z Direktivo 2012/13, bi morala te pravice uživati ne le po predaji odreditvenim pravosodnim organom, temveč od njenega prijeteja v izvršitveni državi članici.
- 70 Glede tega je treba spomniti, da člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 določa, da ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 PEU.
- 71 Sistem evropskega naloga za prijetje, uveden s tem okvirnim sklepom, temelji na načelu medsebojnega priznavanja, ki se tudi sam opira na vzajemno zaupanje med državami članicami glede tega, da lahko njihovi nacionalni pravni redi zagotavljajo enakovredno in učinkovito varstvo temeljnih pravic, ki so priznane na ravni Unije, zlasti v Listini (sodbi z dne 10. novembra 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, točka 23 in navedena sodna praksa, in z dne 9. oktobra 2019, NJ (Državno tožilstvo na Dunaju), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, točka 27).
- 72 Če je bil evropski nalog za prijetje izdan za prijetje in predajo osebe, ki jo je druga država članica zahtevala zaradi uvedbe kazenskega postopka, so morala biti v tem okviru tej osebi v prvi fazi postopka zagotovljena postopkovna jamstva in temeljne pravice, katerih varstvo morajo zagotoviti pravosodni organi odreditvene države članice na podlagi nacionalnega prava, zlasti za sprejetje nacionalnega naloga za prijetje (glej v tem smislu sodbi z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 66, in z dne 9. oktobra 2019, NJ (Državno tožilstvo na Dunaju), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, točka 33).
- 73 Sodišče je tako že ugotovilo, da sistem evropskega naloga za prijetje vključuje varstvo postopkovnih in temeljnih pravic na dveh ravneh, ki mora biti zagotovljeno zahtevani osebi, saj je sodnemu varstvu, določenem na prvi ravni ob sprejetju nacionalne sodne odločbe, kot je nacionalni nalog za prijetje, dodano varstvo, ki mora biti zagotovljeno na drugi ravni ob izdaji evropskega naloga za prijetje, do katere lahko pride, odvisno od primera, hitro po sprejetju navedene nacionalne sodne odločbe (sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 67; z dne 9. oktobra 2019, NJ (Državno tožilstvo na Dunaju), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, točka 34, in z dne 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg in Openbaar Ministerie (Državni tožilstvi v Lyonu in Toursu), C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, točka 59).

- 74 Izdaja evropskega naloga za prijetje lahko poseže v pravico zadevne osebe do svobode, ki je določena v členu 6 Listine, zato to varstvo pomeni, da je treba odločitev, ki izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva, sprejeti vsaj na eni od dveh ravni navedenega varstva (sodbi z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 68, in z dne 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg in Openbaar Ministerie (Državni tožilstvi v Lyonu in Toursu), C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, točka 60).
- 75 Natančneje, druga raven varstva pravic zadevne osebe pomeni, da odreditveni pravosodni organ opravi nadzor nad izpolnjenostjo pogojev, potrebnih za to izdajo, in objektivno – ob upoštevanju vseh obremenilnih in razbremenilnih dokazov ter ne da bi bil izpostavljen tveganju, da bi mu bila pri njegovem odločanju lahko dana zunanja navodila, zlasti od izvršilne veje oblasti – preizkusi, ali je navedena izdaja sorazmerna (sodba z dne 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg in Openbaar Ministerie (Državni tožilstvi v Lyonu in Toursu), C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 76 Dodati je treba – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 81 sklepnih predlogov – da se Okvirni sklep 2002/584 umešča v splošni sistem jamstev v zvezi z učinkovitim sodnim varstvom, ki so določena z drugimi predpisi Unije – med katerimi je Direktiva 2012/13 – sprejetimi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki osebi, zahtevani na podlagi evropskega naloga za prijetje, olajšajo uveljavljanje njenih pravic.
- 77 Kot pa je bilo že navedeno v točki 61 te sodbe, oseba, zahtevana na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zaradi kazenskega pregona, od njene predaje organom države članice, ki je izdala ta nalog, pridobi status „obdolžene osebe“ v smislu Direktive 2012/13 in je tako upravičena do vseh pravic, ki izhajajo iz tega statusa in ki so določene v členih 4, 6 in 7 te direktive, tako da lahko pripravi svojo obrambo in se zaščiti poštenost postopka v skladu s cilji navedene direktive.
- 78 Poleg tega je treba v zvezi z obdobjem pred predajo osebe, zahtevane na podlagi takega evropskega naloga za prijetje, pristojnim organom odreditvene države članice poudariti, prvič, da člen 8(1)(d) in (e) Okvirnega sklepa 2002/584 določa, da mora evropski nalog za prijetje vsebovati informacije o zakonski označbi kaznivega dejanja ter opis okoliščin, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, vključno s časom, krajem in stopnjo vpletenosti zahtevane osebe. Kot pa je generalni pravobranilec navedel v točki 79 sklepnih predlogov, te informacije v bistvu ustrezajo informacijam iz člena 6 Direktive 2012/13.
- 79 Drugič, pravica do učinkovitega sodnega varstva ne zahteva, da se pravica do pravnega sredstva, ki jo določa zakonodaja odreditvene države članice zoper odločitev o izdaji evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega pregona, lahko uveljavlja pred predajo zadevne osebe pristojnim organom te države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg in Openbaar Ministerie (Državni tožilstvi v Lyonu in Toursu), C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, točke od 69 do 71).
- 80 Nobena kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva zato ne more izhajati zgolj iz okoliščine, da je oseba, zahtevana na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zaradi kazenskega pregona, o pravnih sredstvih, ki so na voljo v odreditveni državi članici, obveščena šele po predaji pristojnim organom odreditvene države članice, in da šele tedaj pridobi dostop do gradiva zadeve.
- 81 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da pri preučitvi tretjega in četrtega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Okvirnega sklepa 2002/584 glede na člena 6 in 47 Listine.

Stroški

- 82 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Člen 4, zlasti odstavek 3 tega člena, člen 6(2) in člen 7(1) Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščeniosti v kazenskem postopku je treba razlagati tako, da se pravice iz teh členov ne uporabljajo za osebe, prijete zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje.**
- 2. Pri preučitvi tretjega in četrtega vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, glede na člena 6 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.**

Podpisi